

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Digitalisering og It
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. oktober 2024
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Signe Hovmøller Ellemose
Sagsnr.: 2024-11353
Dok.: 3421277

Besvarelse af spørgsmål nr. 211 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Digitalisering og IT

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 211 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Digitalisering og IT har stillet til justitsministeren den 4. september 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF).

Peter Hummelgaard

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 211 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Digitalisering og IT:

”Hvor placeres ansvaret for at føre tilsyn med den aftale, der er indgået mellem KL og Google om brug af Chromebooks i folkeskolerne? I forlængelse heraf bedes ministeren redegøre for, hvordan der vil blive ført tilsyn med, at delene i aftalen bliver overholdt og lever op til gældende regler, herunder GDPR.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet et bidrag fra Datatilsynet, der har oplyst følgende:

”Datatilsynet er den uafhængige tilsynsmyndighed, som bl.a. fører tilsyn med, at reglerne om databeskyttelse bliver overholdt.

Tilsynet traf bl.a. den 30. januar 2024 afgørelse om 53 kommuners brug af Google Chromebooks. I afgørelsen vurderede tilsynet, at der ikke var hjemmel til at videregive personoplysninger til Google til alle de formål, der på det tidspunkt blev videregivet til. På den baggrund gav Datatilsynet kommunerne et påbud om at bringe behandlingen af personoplysninger i overensstemmelse med reglerne senest den 1. august 2024. Efterfølgende blev der mellem KL og Google indgået en aftale, hvorefter Google fremover afstår fra at behandle de indsamlede personoplysninger til egne, afledte formål.

Datatilsynet tilkendegav den 10. juli 2024 i et brev til Kommunernes Landsforening (KL), der i sagen har ageret partsrepræsentant for de involverede kommuner, at tilsynet vurderede, at kommunerne med aftalen opfylder det påbud, som tilsynet meddelte dem i afgørelsen fra den 30. januar 2024, eftersom kommunerne ikke længere videregiver personoplysninger til formål, der ikke er hjemmel til.

I brevet til KL indskærpede Datatilsynet dog samtidig, at overholdelsen kræver, at alle de berørte kommuner agerer i overensstemmelse med de forudsætninger og anbefalinger, KL har anført. Dette betyder, at de berørte kommuner skal afstå fra at benytte og lukke ned for de tjenester og dele af tjenester, hvor personoplysninger behandles i tredjelande, hvor der ikke kan sikres en beskyttelse af de registreredes rettigheder og

frihedsrettigheder, der er essentiel ækvivalent med den beskyttelse, der er inden for EU. Dette gælder også for service og vedligeholdelse af infrastruktur fra leverandørens side, hvor der kan ske en behandling af de personoplysninger, der behandles for de dataansvarlige kommuner.

Endvidere indskærpede Datatilsynet, at de berørte kommuner – som dataansvarlige – til enhver tid forventes at have både overblik og viden om behandlingsaktiviteterne og vilkårene for disse. Vilkaere i aftalen der gælder for behandlingen af personoplysninger hos databehandleren, må ikke underminere den kontrol over behandlingen, som databeskyttelsesforordningen forudsætter, at en dataansvarlig har, ej heller i forhold til den dataansvarliges evne til at kunne dokumentere, sikre og påvise behandlingens lovlighed.

Datatilsynet anførte yderligere, at ingen forhold, der vedrører den behandling af persondata, der skal udføres af databehandleren, må være undergivet vage, uklare eller hemmeligholdte kontraktbetingelser eller behandlingskonditioner, der forhindrer den dataansvarlige i at foretage vurderingen af databehandlerne efter databeskyttelsesforordningens artikel 28, stk. 1. Dette betyder også, at en dataansvarlig for at kunne påvise overholdelse af reglerne skal kunne suspendere eller stoppe en behandling, såfremt leverancen eller vilkårene ændres til en tilstand, hvor forordningen enten ikke overholdes eller kan påvises overholdt. Dette skal kunne ske inden for de frister, som kontrakten eller vilkårene for behandlingen giver den dataansvarlige som rettighed i forholdet til databehandleren.

Endelig tilkendegav Datatilsynet, at en dataansvarlig normalt ikke vil kunne påvise ansvarlighed efter databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 2, jf. artikel 5, stk. 1, litra a, hvis kontrakten og øvrige vilkår for databehandlingen er så komplicerede, uafklarede, tvetydige eller ugenomsigtige, at den dataansvarlige ikke kan redegøre over for de registrerede, hvordan behandlingen sker, af hvem og i hvilke roller.

Alle disse forhold og de spørgsmål omkring databehandlerkonstruktionen, som stadig udestår efter afgørelsen af 30. januar 2024, afventer den udtalelse, som tilsynet har anmodet Det Europæiske Databeskyttelsesråd om.

Når denne foreligger vil Datatilsynet udføre sine opgaver i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 57, stk. 1, og benytte de nødvendige undersøgende og korrigerende beføjelser, der følger af databeskyttelsesforordningens artikel 58, stk. 1 og 2.”